Krimināprocess Nr.11095102816
Lieta K68-0021-17/26

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 27.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas
tiesnese D.Treija,
piedaloties prokurorei I.Rudzītei,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. C/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2016.gada 11.jūlijā ap plkst.19.52 AS "Prisma Latvija" piederošā veikala "Prisma" tirdzniecības zālē Mūkusalas ielā 71 Rīgā veikala darba laikā, /pers. C/, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu, no tirdzniecības stenda plaukta paņēma šādas preces: vīriešu sporta kreklu 26,99 EUR vērtībā un vīriešu šortus 34,99 EUR vērtībā.

Pēc kā /pers. C/ devās uz tirdzniecības zāles pielaikošanas kabīni, kur no minētajām precēm un pielaikošanas kabīnē citas personas iepriekš atstātajām precēm: vīriešu sporta jaka ar kapuci 39,99 EUR vērtībā un vīriešu sporta bikses 26,99 EUR vērtībā, noņēma drošības elementus un visas četras minētās preces ielika savā līdzpaņemtā mugursomā.

Pēc kā /pers. C/ domādams, ka viņa darbības neviens nenovēro, nesamaksājot par četrām precēm, pagāja garām veikala kasei un izgāja no veikala "Prisma" tirdzniecības zāles.

Tādējādi ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. C/ slepeni nolaupīja AS "Prisma Latvija" piederošu kustamu mantu 128,96 EUR vērtībā, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Krimināprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas; pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. C/ atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Krimināprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā 2017.gada 11.jūlijā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā AS "Prisma Latvija" mantiskās intereses.

Tā kā izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā nozagtās preces atgūtas bez bojājumiem un nodotas cietušā AS "Prisma Latvija" īpašumā, kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

Iztiesāšanas laikā, pārbaudot apsūdzētā /pers. C/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/(lietas 51.lapa); deklarētās dzīvesvietas adresei /adrese A/ 2016.gada 28.jūlijā zudis tiesiskais pamats (lietas 52., 151.lapa); pēc apsūdzētā vārdiem – dzīvo faktiskā dzīvesvietā /adrese/ Rīgā, apgādībā 2016.gada 1.maijā dzimusi meita, ģimenes stāvoklis – nereģistrēta laulība, līdz apcietinājumam laika posmā no 2016.gada oktobra līdz 2017.gada maijam neoficiāli strādāja SIA "VK" par konditoru, veselības traucējumu nav; ir reģistrēti vairāki administratīvie pārkāpumi (lietas 53.lapa); uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētajam ir 8 likumīgā spēkā stājušies notiesājoši spriedumi, 6 sodāmības dzēstas (lietas 75.-79., 123.-128., 165.-169.lapa):

1. Ar Jelgavas tiesas **2006.gada 22.marta** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 100 stundu apmērā. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 7.aprīlī. Sodāmība dzēsta.
2. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2006.gada 8.decembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 179.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu un piespiedu darbu 86 stundu apmērā. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 28.decembrī. Sodāmība dzēsta.
3. Ar Jelgavas tiesas **2007.gada 29.oktobra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu,

ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 2 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 21.novembrī. Sodāmība dzēsta.

4. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2008.gada 11.septembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 3 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 29.septembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2011.gada 7.janvārī. Sodāmība dzēsta.
5. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas **2011.gada 1.septembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2011.gada 20.septembrī. Sodāmība dzēsta.
6. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2011.gada 1.decembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 6.martā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2012.gada 10.martā. Sodāmība nav dzēsta.
7. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2013.gada 18.februāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem un ar policijas kontroli uz 1 gadu. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 3.decembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2015.gada 22.aprīlī. Sodāmība nav dzēsta.
8. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras **2016.gada 29.augusta** prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 90 stundu apmērā. Prokurora priekšraksts par sodu stājies likumīgā spēkā 2016.gada 17.septembrī. Sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta (lietas 164.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais, atzīstot savu vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nevarēja sniegt objektīvu skaidrojumu savai prettiesiskai rīcībai, vien norādīja, ka zādzības pamatā bija sadzīves konflikts un iespējams tam sekojošais alkohola reibums un mantkārīgais nolūks. Nenoliedza, ka kriminālprocesā ar brīvības atņemšanu nesaistīto drošības līdzekli neievēroja apzināti, uzsverot, ka viņa un ģimenes personīgās intereses ir vērtējamas augstāk, nekā tiesas process. Atzina, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, taisnīgs soda veids būtu apcietinājums.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. C/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to tiesas debatēs lūdza arī prokurore.

Lemjot jautājumu par atbilstoša kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā un vērtē par personību iegūto informāciju – /pers. C/, būdams ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, bez kādiem būtiskiem veselības traucējumiem, ir persona, kuram ir izteikti zems subjektīvās uzvedības kontroles un uz panākumiem virzīts motivācijas līmenis, tā kā konstatējams, ka kopš 2006.gada ar zināmu regularitāti jau ir astoņas reizes sodīta persona par dažāda rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, starp kuriem dominē tieši mantiska rakstura noziegumi, kuriem nav piedēvējams gadījuma raksturs.

Jauns tīšs mazāk smags noziegums šajā lietā izdarīts nedzēstas sodāmības laikā, turklāt neilgi pēc papildsoda – policijas kontrole – izciešanas termiņa beigām, kas būtībā apstiprina par personību iegūtās ziņas – /pers. C/ savus sociālos aspektus un intereses tendenciozi risina ar prettiesiskām darbībām, neņemot vērā ne sabiedrībā pastāvošās tiesību normas un sabiedrības intereses kopumā, ne arī kopš 2016.gada 1.maija personīgā dzīvē notikušās izmaiņas sakarā ar bērna piedzimšanu, kad vecākiem ir jāizvēlas atbilstošs bērna aprūpes modelis.

Tāpat tiesa neatstāj bez ievērības /pers. C/ attieksmi procesuālo pamatpienākumu pildīšanā, apzināti ignorējot procesa virzītāja likumīgās prasības – ierasties tiesā, kā rezultātā lietas izskatīšana vairākkārt tika atlikta, pieņemot lietā attiecīgus lēmumus procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanā, lai nodrošinātu procesa dalībnieka pienācīgu uzdevumu izpildi visā kriminālprocesa laikā.

Bez ievērības netiek atstāts, ka apsūdzētajam piemīt paškritiska attieksme pret izdarīto, taču minētais būtiski neietekmē apsūdzētā personības novērtējumu un nevar radīt zināmu priekšrocību pie soda noteikšanas, jo noziedzīgā nodarījuma izdarīšana bija /pers. C/ brīvas gribas izpausme, un sods par katru nākamo izdarīto noziedzīgo nodarījumu nevar palikt vieglāks, tādēļ Krimināllikuma 35.pantā definēto preventīvo soda mērķu sasniegšanas nolūkā, apsūdzētajam par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, ir likumīgi nosakāms sankcijā paredzētais bargākais soda veids – brīvības atņemšana, jo tiesa secina, ka tikai tādā veidā tiks ievērots taisnīguma princips, kas sevī ietver arī prasības, kas nepieciešamas taisnīgai lietas izskatīšanas procedūrai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tāpat, nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā, ka /pers. C/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Ievērojot to, ka /pers. C/ ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts panta sankcijas zemākajam apmēram, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa definē, ka tiesa nosaka sodu, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

Lietai pievienots Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras 2016.gada 29.augusta prokurora priekšraksts par sodu, ar kuru /pers. C/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar piespiedu darbu 90 stundu apmērā. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu, soda termiņā ieskaitīts aizturēšanas laiks 2016.gada 10.jūnijs. Prokurora priekšraksts par sodu stājies likumīgā 2016.gada 17.septembrī (lietas 85.-86.lapa).

No lietā esošās Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālās struktūrvienības sniegtās informācijas redzams, ka /pers. C/ 2016.gada 19.septembrī ieradās Valsts probācijas dienestā un reģistrējās soda izpildei, taču līdz paziņojuma sagatavošanas dienai – 2017.gada 26.jūnijam, no noteiktā un

izpildāmā soda – 82 piespiedu darba stundām, ir nostrādājis tikai 30 minūtes. Neizciestā soda daļa – 81 piespiedu darba stunda un 30 minūtes. Ievērojot minēto, 2017.gada 8.jūnijā tiesai nosūtīts iesniegums par piespiedu darba aizstāšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu (lietas 164.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais nenoliedza faktu, ka nav nostrādājis ar prokurora priekšrakstu par sodu noteiktās piespiedu darba stundas, kā attaisnojumu minot – aizņemtība darbā un personīgā dzīve.

Ievērojot to, ka apsūdzētais jaunu noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis 2016.gada 21.septembrī – pirms Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras 2016.gada 29.augusta prokurora priekšraksta par sodu stāšanās likumīgā spēkā, tad tiesa atzīst, ka apsūdzētajam galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ar minēto prokurora priekšrakstu par sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta 2.[1] daļu, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu, tā kā ir objektīvi secināms, ka /pers. C/ ir ļaunprātīgi izvairījis no soda izciešanas, līdz ar to, lai sasniegtu Krimināllikuma vispārprofilaktiskās iedarbības mērķi – panākt personas sodīšanu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, /pers. C/, nosakot galīgo sodu, ir likumīgi piemērojams nelabvēlīgākais sodu saskaitīšanas princips.

Krimināllietas ietvaros /pers. C/ aizturēts no 2016.gada 11.jūlija līdz 2016.gada 13.jūlijam, kā arī atradies apcietinājumā no 2017.gada 29.maija līdz lietas izskatīšanai tiesā – 2017.gada 27.jūnijam, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā (lietas 29., 39., 159.lapa).

Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, /pers. C/ piespiedu darba termiņā ieskaitāms 2016.gada 10.jūnijs, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām, un izciestās piespiedu darba stundas 30 minūšu apmērā pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras 2016.gada 29.augusta prokurora priekšraksta par sodu (lietas 164.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 10.janvāra lēmumu /pers. C/ grozīts ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores K.Liepiņas 2016.gada 13.jūlija lēmumu piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – uz apcietinājumu (lietas 134.-138.lapa).

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, un uz lietas izskatīšanas brīdi nav mainījies Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmajā daļā noteiktais drošības līdzekļa piemērošanas pamats, turklāt tiesai ir pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes, tad /pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – līdz sprieduma stāšanās spēkā atstājams negrozīts.

2016.gada 13.jūlijā kriminālprocesā par cietušo atzīts AS "Prisma Latvija", kurš Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā kaitējuma kompensāciju par /pers. C/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu nav pieteicis, jo nozagtās preces atgūtas bez bojājumiem un nodotas cietušā rīcībā (lietas 3., 4., 17., 18., 20.-21.lapa).

Lemjot jautājumu par drošības līdzekli, tiesā apsūdzētā aizstāvību īstenoja zvērināts advokāts N.Liepiņš, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 42,35 EUR (lietas 127.-130.lapa).

Ievērojot to, ka Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 10.janvāra lēmums par apsūdzētajam piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – pieņemts atbilstoši Kriminālprocesa likuma 274.panta trešās daļas un 83.panta trešās daļas nosacījumiem, kas noteic, ja apsūdzētais izvairās vai slēpjas, jautājumu par apcietinājuma piemērošanu var izlemt viņa prombūtnē, taču aizstāvja piedalīšanās šajā gadījumā ir obligāta, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta otro daļu un 368.panta piekto daļu, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas valsts labā 42,35 EUR apmērā par zvērināta advokāta darbu tiesā, un minētie procesuālie izdevumi ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Lietā nav uzlikts arests mantai, kā arī nav radušies procesuālie izdevumi, par kuriem būtu pieņemams atbilstošs lēmums.

Lietiskie pierādījumi – CD disks un melna mugursoma, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināmi pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta 2.[1] daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pieskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras 2016.gada 29.augusta prokurora priekšrakstu par sodu, /pers. C/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem un piespiedu darbs deviņdesmit stundu apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. C/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2016.gada 11.jūlija līdz 2016.gada 13.jūlijam un apcietinājumu no 2017.gada 29.maija līdz 2017.gada 27.jūnijam, savukārt piespiedu darbā ieskaitīt 2016.gada 10.jūniju, kas atbilst astoņām piespiedu darba stundām, un izciesto piespiedu darbu 30 minūšu apmērā.

/pers. C/ soda izciešanas termiņu skaitīt no 2017.gada 27.jūnija.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums, – atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās spēkā.

Atbrīvot /pers. C/ no procesuālo izdevumu samaksas 42,35 EUR (četrdesmit divi *euro*, 35 centi) apmērā valsts labā par zvērināta advokāta darbu tiesā, sedzot tos no valsts līdzekļiem.

Lietiskos pierādījumus – CD disku un melnu mugursomu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2017.gada 23.augusta.

Tiesnese D.Treija